

A szegedi munkásbiztosító szervezi a tüdővész elleni küzdelmet.

Már a háború előtt érezték az illetékes tényezők, hogy hazánkban különösen sok a tuberkulotikus beteg, hiszen évente mintegy 70.000 ember esik áldozatul és az elhaltak körülbelül minden hetediké tuberkulózis következtében pusztult el, mégis e betegség pusztító ereje, most a háborúban vált igazán veszedelmessé. E betegségek a nagy munka, túlerőltetés, rendszertelen életviszonyok s főleg a táplálkozás hiánya segíti elő, s csak természetes, hogy a tuberkulózis legtöbb áldozatát a munkásosztályból szedte.

A háború folytán jórészt megváltozott a helyzet. A fertőzés nemcsak elsősorban a munkásosztályt éri, hanem mindazokat akik a háborúban részt vesznek és akik ennek folytán a kimerülés, megfázás és fertőzés veszélyének s a rendszertelen életnek leginkább kivannak téve. Éri ezenkívül az otthonmaradtakat, főként asszonyokat és gyermekeket, kiknek legtöbbje eddig mi munkát sem végzett és most robotmunkára van kényszerítve, amellet táplálkozása a leghiányosabb.

Nem egyedül a munkásosztálynak, hanem az egész magyar társadalomnak, tehát a legnagyobb átká a tuberkulózis lett. Különösen súlyosan érinti e veszedelem városunkat, hiszen bátran állíthatjuk, hogy már a háború előtt is a rossz kereseti és lakásviszonyok, továbbá a legtöbb helyi üzem berendezésének meg nem felelő volta következtében a tuberkulózisban elhalt szegedi munkások száma jóval meghaladja az országos, átlagos maximumot. Ez a szám a háború után óriási mérvben emelkedik, ha figyelembe vesszük, hogy a fertőzés veszélyeinek okai nemcsak elsősorban a szegedi munkásságra, hanem a város egész társadalmára kihatnak.

Az egész társadalmat érintő e veszedelemmel szemben tehát először is a társadalom van hívatva felvenni a küzdelmet. A tisztára társadalmi akciótól azonban nem sok eredményt várhatunk. Társadalmi viszonyaink nem igen alkalmasak ily nagyfontosságú kérdések megoldására. Ha a jószándék nem is hiányzik, a lelkesedés és ügybuzgóság hamar le szokott lohadni, s igen gyakran aránylag rövid idő alatt a figyelem máshová terelődve, a legszebb kilátások között megindult

mozgalom is ellanyhul. Igazán nagy eredményeket csak az állam irányítása mellett erre hívatott tényezőktől várhatunk.

A munkásbiztosító pénztár kellő anyagi erő híján, de meg azért is, mivel feladatát meghaladja, az egész társadalom védelmét magára nem vállalhatja: viszont elsőrendű kötelessége e téren a vezető szerepet betölteni. Minthogy azonban a tuberkulózis nemsak a pénztári tagokból, hanem — mint fentebb rámutattunk — az egész szegedi társadalomból egyaránt szedi áldozatait, a küzdelem eredménye érdekében feltétlenül szükséges, hogy a Szegedi Kerületi Munkásbiztosító Pénztár Szeged várossal a helyi társadalom bevonása mellett ez irányban együtti működjen. A küzdelem feltétlenül eredményteljesebb lesz, ha az eddig szétforgácsolt erők a város és a pénztár együttes vezetése mellett egyesítettnek.

A helyzet rendkívül komoly. Szükség van minden energiára, hogy feltétlenül célra vezető harcot kezdhesünk. Az előmunkálatakat már most meg kell kezdenünk, hogy a háború befejezése készületlenül ne találjon, illetve akkor kész terv és megfelelő tőke álljon rendelkezésre.

A munkásbiztosító pénztár igazgatósága, — mely már a háború előtt is behatóan foglalkozott e kérdéssel — ismét felvette az akció azzal a biztos tudattal, hogy úgy a város hatósága, mint az egész szegedi társadalomnak leghathatósabb erkölcsi és anyagi támogatásával találkozhat.

A cél: minden rendelkezésre álló eszközzel küzdeni a tüdővész ellen és evégből elsősorban a város területén egy szanatóriumot s egy dispensaret (tüdőbeteg gondozó) létesíteni, hogy ezáltal a fertőzés veszélye csökkentessék s a menthetők megmentessenek. E cél megvalósításához a társadalom minden szervének és minden tagjának a legerősebb támogatására van szükségünk, e törekvésünkben mindenkor vezéreljen az a tudat, hogy ezáltal legintenzívebben járulhatunk hozzá nemcsak a nemzet gazdasági fejlődéséhez, hanem a magyar fiai szaporodásához is.

Dr. Holló Jenő.

nes propaganda megfigyelésére a kormány megtette a legszigorúbb intézkedéseket.

Jelentés az isonzói csatáról.

— Az olasz támadás tizennegyedik napja. —

Sajtóhadiszállás, szeptember 1. A most dúló isonzói csata tizennegyedik napja is csapataink teljes sikerével végződött az arc vonal valamennyi szakaszán. Dacára annak az óriási véres veszteségeknek, amelyet az olaszok ebben a harcban eddig szenvedtek, tegnap ismét friss erőkkel kezdtek elkésredett rohamot állásaink ellen.

Legnagyobb erő kifejtését tegnap is a San Gabriele hegye ellen fordította, amelyet számtalan rohammal igyekezett elfoglalni. A hősiességek a megismételt, ember-ember elleni harcban föléje kerekedtek az ellenséges túlerőnek. E súlyos harcokban ismét résztvettek a monarchia valamennyi népéből való csapatok. Hősiességük, erkölcsük és alapos kiképzéssel szerzett harc képességük mindenütt kiegyenlítette javunkra az ellenség számbeli fölényét.

Görz területén és a Karszt fensikján nyugodt maradt az ellenség. A pihenésre óriási veszteségei kényszerítették. Estére az arc vonal más pontjain is elbágyadt. Ekkor mutatkozott meg csapataink erkölcsi fölényessége teljes értékével. Ámbár csapataink kora reggeltől fogva a legsúlyosabb harcokban voltak, nem törődtek fáradtságukkal és érzékeny veszteséget okoztak az ellenségnek támadó vállalkozásaikkal. Ilyen támadó csapatok jutottak el a késő esti órákban az olasz állásokig. Egy ellenséges tiszt tábort őrőseget hatalmukba kerítették és föltartóztathatatlan lendülettel vetették rá magukat az olasz árkokra, amelyek megszálló csapatainak egy részét megölték. (M. T. I.)

Német lapok Wilson válaszárol.

Berlin, szeptember 1. A német nagy lapok foglalkoznak Wilson válaszával. A Lokalanzeiger szerint Wilson válasza tulajdonképpen nem egyéb frázisok tömkelegénél és célja a háború meghosszabbítása. Wilson nem akar békét és Németország kormányzatának demokratikussá tételét csak ürügyül hangoztatja.

A Deutsche Tageszeitung azt írja, hogy Wilson tényleg Németország demokratizálását akarja, de csak azért, mert ő a demokratizálást Németország leveretésének előfeltételéül tekinti. Wilson azt hiszi, hogy ha sikerül a német állam kormányzati rendszerét megváltoztatni, akkor Németországot le lehet majd győzni.

A Berliner Tageblatt azt mondja, hogy Németország demokratizálása a német nép belső ügye, de el kell ismerni, hogy Wilson ügyesen viselkedik és hogy tulajdonképpen a helyes uton jár, amennyiben a demokratizálás valóban minden időkre rendkívül megerősítene a német nép békeakarátát.

Oroszok, szerbek és franciák támadtak hasztalanul Macedóniában.

BERLÍN, szeptember 1. A nagy főhadiszállás jelenti: A Cserna-hajlásban Paralonál egy orosz zászlóalj támadást kezdett. Német csapatok visszaverték az ellenséget és foglyokat ejtettek. A Dobropolién több szerb támadás, a Vardartól nyugatra több francia előretörés a bolgárok állásai előtt meghusult.

LUDENDORFF, első főszállásmester.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

BUDAPEST, szeptember 1. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Délkeleti harcok: A helyzet változatlan.

A VEZÉRKAR FŐNÖKE.

750.000 amerikai katona vonul be szeptemberben.

Bécs, szeptember 1. A Fremdenblattnak jelentik Kopenhágából: Az amerikai lapok közlik, hogy az első amerikai hadsereg számára toborzott legénység parancsot kapott a szeptember 8-ikán való bevonulásra. Összesen 825.000 ember tartozik fegyverbe állani. Ezek különböző, most kiképzett kereketekhez vannak beosztva. A kiképzést amerikai tisztéken kívül olasz, angol, francia ellenőrző tiszték végezték. A behívott tiszték száma körülbelül 50.000. Az első amerikai sereg 750.000 emberből fog állani. Ugy számítják, hogy az első csapattestek már újra Franciaországban lesznek. Baker hadügyminiszter beszédet intézett az amerikai tisztjelöltekhez, akik körülbelül 30.000-en vannak s azt mondta, hogy a hadseregelle-

A Cirkusz RENGLOW-ban

(Szent István-tér) vasárnap két nagy előadás világvárosi műsorral.

A délutáni előadás 4, az esti egynegyed 9 órakor kezdődik.

Jegyek egész nap válthatók a Pető-főszékhelyen.